

**DEVELOPING CREATIVE LINE DRAWING SKILLS IN VISUAL ARTS WORKS OF
GRADE, 8 STUDENTS BY INTEGRATING THE PRACTICAL SKILLS
INSTRUCTIONAL MODEL OF DAVIES TOGETHER
WITH LOCAL ENVIRONMENT.**

Thatsani Siriburi¹ & Samarn Ekkapim²

Received	Reviewed	Revised	Accepted
24/09/2023	26/09/2023	02/10/2023	05/10/2023

Abstract

The objective of this research is to develop creative line drawing skills in visual arts works of grade, 8 students by integrating the practical skills Instructional Model with local environment. The target audience consists of 34 second-year high school students from Sahatsakhansuksa School with in the Secondary Educational Service Area Office of Kalasin. The tools used in the research can be categorized into three types, which include: 1) Research operational tools, consisting of 9 learning management plans. 2) Reflective tools, including assessments of student performance behavior assessment form and interview forms. And 3) Skills assessment tools, these involved evaluation of creative line drawing skills in visual arts works. The statistical analyses used include percentages, means, and standard deviations.

The research findings reveal that Students have creative line drawing skills in visual art works in all 3 cycles: In the first practice round, the average score was 43.41%. In the second practice round, the average score was 60.24%. Finally, in the third practice round, the average score was 74.59%. These results indicate that students have shown

¹ Rajabhat Maha Sarakham University, E-mail : 648010180104@rmu.ac.th

² Rajabhat Maha Sarakham University, E-mail : 648010180104@rmu.ac.th

improvement in their creative line drawing skills in their visual arts, with progression corresponding to the practical round's development sequence.

Keywords: Creative line drawing skills, visual arts, Davies' practical skills, local context, Integrated Teaching and Learning.

**การพัฒนาทักษะการวาดภาพลายเส้นเชิงสร้างสรรค์ในผลงานทัศนศิลป์ ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยบูรณาการรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์
ร่วมกับบริบทแวดล้อมท้องถิ่น**

ทัศนีย์ ศิริบุรี³ และสมาน เอกพิมพ์⁴

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาทักษะการวาดภาพลายเส้นเชิงสร้างสรรค์ในผลงานทัศนศิลป์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยบูรณาการรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ร่วมกับบริบทแวดล้อมท้องถิ่น กลุ่มเป้าหมาย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 จำนวน 34 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนสหศาสตร์ศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภาพสินธุ์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 3 ประเภท ประกอบด้วย 1) เครื่องมือที่ใช้ปฏิบัติการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 9 แผน 2) เครื่องมือสะท้อนผล คือ แบบประเมินพฤติกรรมการปฏิบัติงานของนักเรียน และแบบสัมภาษณ์ และ 3) แบบประเมินทักษะ คือ แบบประเมินทักษะการวาดภาพลายเส้นเชิงสร้างสรรค์ในผลงานทัศนศิลป์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า นักมีทักษะการวาดภาพลายเส้นเชิงสร้างสรรค์ในผลงานทัศนศิลป์ ทั้ง 3 วงรอบปฏิบัติการ ได้แก่ วงรอบปฏิบัติการที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของผลคะแนนทั้งหมด ร้อยละ 43.41 วงรอบปฏิบัติการที่ 2 มีค่าเฉลี่ยของผลคะแนนทั้งหมด ร้อยละ 60.24 และวงรอบปฏิบัติการที่ 3 มีค่าเฉลี่ยของผลคะแนนทั้งหมด ร้อยละ 74.59 ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนมีพัฒนาการทางด้านทักษะการวาดภาพลายเส้นเชิงสร้างสรรค์ในผลงานทัศนศิลป์เพิ่มสูงขึ้นตามลำดับ สอดคล้องกับการพัฒนาของวงรอบปฏิบัติการ

คำสำคัญ: ทักษะการวาดภาพลายเส้นเชิงสร้างสรรค์, ผลงานทัศนศิลป์, ทักษะปฏิบัติของเดวีส์, บริบทแวดล้อมท้องถิ่น, การบูรณาการรูปแบบการเรียนการสอน

³ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, E-mail : 648010180104@rmu.ac.th

⁴ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, E-mail : 648010180104@rmu.ac.th

บทนำ

ศิลปะเป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญของอารยธรรมมนุษย์ ศิลปะมีผลกระทบต่อในด้านวัตถุและจิตใจ การสนับสนุนศิลปะในการศึกษาควรเน้นการพัฒนาทักษะทางด้านศิลปะ เพื่อสร้างความคิดสร้างสรรค์และแรงบันดาลใจในการพัฒนาตัวร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญาของนักเรียน ผ่านกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นการบูรณาการและออกแบบกระบวนการให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงในชุมชน สังคม และวัฒนธรรม

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระทัศนศิลป์ มีมาตรฐานการพัฒนานักเรียนให้เกิดความรู้ความเข้าใจในองค์ประกอบศิลป์ ทศนธาตุ การสร้างและนำเสนอผลงานทางทัศนศิลป์จากจินตนาการ โดยสามารถใช้อุปกรณ์ได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งเรียนรู้กระบวนการ เทคนิควิธีการทำงานของศิลปินในการสร้างงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจัยคุณค่างานทัศนศิลป์ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าความสำคัญของมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล ชื่นชม ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน (Ministry of Education, 2008) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ จึงควรพิจารณาข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียน ชุมชน หรือบริบทแวดล้อมท้องถิ่น เพื่อปรับให้เหมาะสมกับพัฒนาการและความสามารถของนักเรียน การสนับสนุนแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นจะช่วยพัฒนาความรู้ ความคิดความสามารถทางทัศนศิลป์ สามารถแก้ไขปัญหาด้วยความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ตลอดจนเกิดความซาบซึ้งในวัฒนธรรม ภูมิปัญญา และตระหนักเห็นคุณค่าและความสำคัญของท้องถิ่น การเรียนรู้จึงไม่ควรจำกัดเพียงห้องเรียนหรือโรงเรียนเท่านั้น (Putjutana, S., & Rooyuenyong, W., 2021 : 191) ควรสนับสนุนการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อให้นักเรียนควรมีส่วนร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น การแสดงความคิดเห็น การตอบคำถาม การร่วมประเมินผลงาน และการตั้งข้อสังเกต เพื่อพัฒนาสมรรถนะในการคิด การสื่อสาร การแก้ปัญหา การใช้ชีวิต และการใช้เทคโนโลยีในศตวรรษที่ 21

สภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาทัศนศิลป์ในปัจจุบัน พบว่าเมื่อปีการศึกษา 2564 เกิดผลกระทบทางการศึกษา โรงเรียนสหชั้นมัธยมศึกษา จึงปรับเปลี่ยนการเรียนการสอนเป็นรูปแบบออนไลน์ ทดแทนการเรียนการสอนรูปแบบปกติ เนื่องด้วยการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา ทำให้นักเรียนไม่ได้รับการพัฒนาทักษะและส่งเสริมความรู้ในรายวิชาทัศนศิลป์อย่างเพียงพอ ซึ่งธรรมชาติของรายวิชาทัศนศิลป์นั้น เป็นวิชาที่ต้องส่งเสริมทั้งด้านทฤษฎีและด้านปฏิบัติควบคู่กัน ด้วยเหตุนี้ นักเรียนจึงขาดความสามารถด้านการวาดภาพสื่อความหมายและเรื่องราว ซึ่งไม่เป็นไปตามเกณฑ์

มาตรฐานการศึกษาที่ระบุไว้ แม้จะมีนักเรียนบางคนที่มีความถนัดและความสามารถด้านการวาดภาพ แต่ยังไม่สามารถใช้ความคิดสร้างสรรค์ให้ผลงานทัศนศิลป์สมบูรณ์ได้ ทั้งในด้านเนื้อหาแนวคิดและด้านความงามทางทัศนศิลป์ ซึ่งเป็นความงามทางรูปทรงที่ใช้กำหนดเรื่องราวตามรูปแบบขององค์ประกอบศิลป์ และความงามทางใจที่แสดงออกเป็นอารมณ์ความรู้สึก นักเรียนจึงเกิดความกังวล เกิดความไม่มั่นใจในตนเอง เนื่องจากกลัวต่อความผิดพลาดของผลการทำงานและกระบวนการสร้างสรรค์ ส่งผลให้ไม่เกิดการสร้างสรรค์ทางความคิด (Muengthong, A. & Po Ngerm, W., 2023 : 341-342) และยังพบว่านักเรียนให้ความสนใจในเรื่องราวของท้องถิ่นน้อย เพื่อให้นักเรียนได้รับความรู้และประสบการณ์ทางทัศนศิลป์ที่แท้จริง ต้องมีการบูรณาการทั้งการปฏิบัติ ความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับสังคม และรอบรู้ในชุมชนที่ตนอยู่อาศัย การได้ร่วมลงมือปฏิบัติจริงในกิจกรรมในชุมชน มีผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน และทำให้ชุมชนกลายเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ (Kaewsriha, S., & Kositpimanwet, E., 2022 : 237) เปิดโอกาสให้นักเรียนสร้างสรรค์งานศิลปะที่เกี่ยวข้องกับชุมชนของตนเอง ศึกษาค้นคว้าเรื่องราวเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของงานทัศนศิลป์ คติความเชื่อ พิธีกรรมที่เกี่ยวข้องกับสังคม สัมผัสความงามของผลงานศิลปะจากแหล่งเรียนรู้ในชุมชน การพูดคุย วิจารณ์ วิเคราะห์งานศิลปะ เพื่อให้นักเรียนเกิดความซาบซึ้ง และตระหนักเห็นคุณค่าในงานศิลปวัฒนธรรมของตนเอง (Tunyaboontarakun, T., Pichayapaiboon, P., & Sangvanich, K., 2017 : 2746) สนับสนุนการใช้ทฤษฎีความรู้ควบคู่กับการปฏิบัติ ใช้ความคิดและจินตนาการ เพื่อสร้างสรรค์ผลงานที่ได้รับแรงบันดาลใจมาจากบริบทแวดล้อมท้องถิ่น ผลงานทัศนศิลป์สามารถสะท้อนถึงคุณค่าของมรดกทางภูมิปัญญา ความงามทางวัฒนธรรม ประเพณี ความเป็นพลเมืองไทย และสามารถจรรโลงใจให้นักเรียนเห็นคุณค่าในวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างลึกซึ้ง

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีด้านความรู้และทักษะปฏิบัติ พบว่ารูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส มีความเหมาะสมในการพัฒนาทักษะการวาดภาพลายเส้นเชิงสร้างสรรค์ในผลงานทัศนศิลป์ เนื่องจากทำให้ประสบความสำเร็จในการเรียนตามความคาดหวังได้รวดเร็ว ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจในรายวิชาทัศนศิลป์ เห็นคุณค่าและความสำคัญของความรู้ที่ได้เรียนมา มีความเชื่อมั่นและมั่นใจในตนเองสูงขึ้น โดยรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส มีแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะปฏิบัติว่า ทักษะส่วนใหญ่จะประกอบด้วยทักษะส่วนย่อยจำนวนมาก การฝึกให้นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะส่วนย่อยได้ แล้วเชื่อมโยงสู่ทักษะใหญ่ จะช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จได้ดี และมุ่งพัฒนาความสามารถด้านทักษะปฏิบัติของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ (Meangiantuk, P. Thanapatmeemane, H., 2022 : 11) ภายใต้อัตลักษณ์ทั้งหมด 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นสาธิตทักษะ

หรือการกระทำ ชั้นสาธิตและปฏิบัติทักษะย่อย ชั้นให้ปฏิบัติทักษะย่อย ชั้นให้เทคนิควิธีการ และชั้นเชื่อมโยงทักษะย่อยเป็นทักษะที่สมบูรณ์ ตามลำดับ ในขณะที่เดียวกันผู้วิจัยได้นำเอารูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส มาบูรณาการร่วมกับบริบทแวดล้อมห้องเรียนของโรงเรียนสหศาสตร์ศึกษา ซึ่งในหลักสูตรกำหนดให้มีการจัดการเรียนการสอนตามโครงสร้างหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560) โดยกำหนดให้ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ จัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับหลักสูตรของสถานศึกษาและสนับสนุนแหล่งเรียนรู้ในห้องเรียน เพื่อสร้างคุณภาพและพัฒนาการศึกษาของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น การบูรณาการนี้ จึงนำสัญลักษณ์ของพื้นที่กับความโดดเด่นของเรื่องราวทางวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น มาให้นักเรียนวิเคราะห์ที่ใช้ทัศนธาตุ จัดรูปแบบผลงานตามหลักการจัดองค์ประกอบศิลป์ และออกแบบผลงานภายใต้แนวคิดที่สะท้อนให้เห็นถึงคุณค่าและความสำคัญของท้องถิ่น การที่คนจะสามารถเรียนรู้และแสดงออกถึงความคิดสร้างสรรค์ได้ จำเป็นต้องมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม (Creative Economy Promotion Agency, 2021 : 18) รวมถึงการสนับสนุนความคิดของนักเรียน เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ความคิดอย่างอิสระ ส่งเสริมและต่อยอดแนวคิดให้เกิดมุมมองทางการคิดที่หลากหลาย ซึ่งเป็นการกระตุ้นให้เกิดความคิดเชิงสร้างสรรค์ และเป็นความเชื่อมั่นที่เกิดจากประสิทธิภาพภายในของบุคคล (Tanjitanont, P., 2022 : 90) สามารถถ่ายทอดมวลประสบการณ์และองค์ความรู้สู่ผลงานทัศนศิลป์ที่ทรงคุณค่า ทั้งในทางด้านความงาม ด้านเนื้อหาแนวคิด และด้านจิตใจได้อย่างสร้างสรรค์

ด้วยเหตุผลที่กล่าวมานั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาและพัฒนาทักษะการวาดภาพลายเส้นเชิงสร้างสรรค์ในผลงานทัศนศิลป์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยบูรณาการรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับบริบทแวดล้อมห้องเรียน เพื่อให้ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น และใช้ประสบการณ์มาพัฒนาความสามารถและความคิด ส่งเสริมวิธีการคิดเชิงสร้างสรรค์ให้นักเรียนสามารถคิดแก้ปัญหาด้วยวิธีการที่หลากหลาย และใช้บริบทแวดล้อมห้องเรียนในการพัฒนาจิตใจของนักเรียนให้สมบูรณ์ โดยจรรโลงใจให้นักเรียนตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาประจำท้องถิ่น เพื่อปลูกฝังให้นักเรียนเกิดความรัก ความหวงแหนต่อท้องถิ่น และสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาชุมชน สังคม และประเทศให้เจริญก้าวหน้าได้

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อพัฒนาทักษะการวาดภาพลายเส้นเชิงสร้างสรรค์ในผลงานทัศนศิลป์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยบูรณาการรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสส์ร่วมกับบริบทแวดล้อมท้องถิ่น

ขอบเขตการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 จำนวนนักเรียน 34 คน โรงเรียนสหศาสตร์ศึกษา อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2565 ซึ่งเป็นการเลือกเพื่อศึกษาและพัฒนาทักษะการวาดภาพลายเส้นเชิงสร้างสรรค์ในผลงานทัศนศิลป์ โดยพิจารณาความเหมาะสมจากลักษณะงานวิจัย และความเหมาะสมของกลุ่มนักเรียน ซึ่งมีลักษณะเก่ง ปานกลาง และอ่อนด้อยกัน รวมทั้งนักเรียนมีความสนใจต่อเรื่องราวในท้องถิ่นน้อยกว่านักเรียนกลุ่มอื่น

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ทักษะการวาดภาพลายเส้นเชิงสร้างสรรค์ในผลงานทัศนศิลป์

3. ด้านเนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

สาระที่ 1 สาระทัศนศิลป์ มาตรฐาน ศ 1.1 สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิวิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

4. ด้านระยะเวลาและสถานที่

4.1 ระยะเวลาใช้ในการวิจัย ได้แก่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

4.2 สถานที่ในการวิจัย ได้แก่ โรงเรียนสหศาสตร์ศึกษา อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

ขั้นตอนดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนการสอนกับกลุ่มเป้าหมายตามขั้นตอน ดังนี้

1. ชี้แจงวัตถุประสงค์ให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายทราบเกี่ยวกับการดำเนินการวิจัย เพื่อให้ นักเรียนทราบแนวปฏิบัติและเข้าใจในวัตถุประสงค์เดียวกัน

2. ดำเนินการจัดการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระทัศนศิลป์ หน่วย การเรียนรู้ เรื่อง การวาดภาพสื่อความหมายและเรื่องราว ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยบูรณาการรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับบริบทแวดล้อมท้องถิ่น จำนวน 9 แผน เวลาเรียนทั้งหมด 18 ชั่วโมง โดยใช้เวลาในการสอน 2 ชั่วโมง/สัปดาห์

3. เริ่มศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลในวงรอบปฏิบัติการที่ 1 ซึ่งในวงรอบนี้ ผู้วิจัยใช้ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1, 2 และ 3 ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เมื่อดำเนินการสอนจบแล้ว บันทึกเก็บรวบรวมข้อมูลตามเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และสะท้อนปัญหาที่พบ เพื่อวิเคราะห์ปรับปรุง และแก้ไขในวงรอบปฏิบัติการที่ 2

4. เริ่มศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลในวงรอบปฏิบัติการที่ 2 ซึ่งในวงรอบนี้ ผู้วิจัยใช้ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4, 5 และ 6 ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เมื่อดำเนินการสอนจบแล้ว บันทึกเก็บรวบรวมข้อมูลตามเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และสะท้อนปัญหาที่พบ เพื่อวิเคราะห์ปรับปรุง และแก้ไขในวงรอบปฏิบัติการที่ 3

5. เริ่มศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลในวงรอบปฏิบัติการที่ 3 ซึ่งในวงรอบนี้ ผู้วิจัยใช้ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7, 8 และ 9 ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เมื่อดำเนินการสอนจบแล้ว บันทึกเก็บรวบรวมข้อมูลตามเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และสะท้อนผลการปฏิบัติงานทั้งหมด เพื่อสรุปผลการปฏิบัติงานตั้งแต่วงรอบปฏิบัติการที่ 1, 2 และ 3 ตามลำดับ

6. วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) ตามแนวคิดของ Kemmis & McTaggart, 1988 (Kemmis & McTaggart, 1988) ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นวางแผน (planning)

ขั้นที่ 2 ขั้นลงมือปฏิบัติตามแผน (action)

.....

ขั้นที่ 3 ขั้นสังเกตการณ์ (observation)

ขั้นที่ 4 ขั้นสะท้อนผลกลับ (reflection)

ผลการวิจัย

การพัฒนาทักษะการวาดภาพลายเส้นเชิงสร้างสรรค์ในผลงานทัศนศิลป์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยบูรณาการรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับบริบทแวดล้อมท้องถิ่น ผู้วิจัยได้กำหนดประเด็นการประเมินไว้ จำนวน 5 รายการ ได้แก่ การวาดภาพลายเส้น เทคนิคการใช้สีโปสเตอร์ การจัดองค์ประกอบศิลป์ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และผลงานสามารถสะท้อนถึงคุณค่าและความสำคัญของบริบทแวดล้อมท้องถิ่น กำหนดให้มีคะแนนรายข้อ จำนวนข้อละ 4 คะแนน และมีนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 34 คน กำหนดเกณฑ์การผ่าน คือ ค่าเฉลี่ยของคะแนนรายข้อโดยรวมมากกว่า หรือเท่ากับ 2.50 และมีค่าเฉลี่ยของคะแนนทั้งหมด ร้อยละ 70 ขึ้นไป ซึ่งสามารถสรุปผลการวิจัยได้ทั้งหมด 3 วงรอบปฏิบัติการ รายละเอียดปรากฏดังตาราง 1

ตาราง 1 ผลการพัฒนาทักษะการวาดภาพลายเส้นเชิงสร้างสรรค์ในผลงานทัศนศิลป์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ทั้ง 3 วงรอบปฏิบัติการ

ประเด็นการประเมิน	วงรอบปฏิบัติการที่ 1			วงรอบปฏิบัติการที่ 2			วงรอบปฏิบัติการที่ 3		
	\bar{X}	S.D.	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.	ร้อยละ
1. การวาดภาพลายเส้น	2.50	0.61	50.00	3.15	0.60	62.94	3.76	0.55	75.29
2. เทคนิคการใช้สีโปสเตอร์	1.88	0.72	37.65	3.06	0.73	61.18	3.53	0.70	70.59
3. การจัดองค์ประกอบศิลป์	1.79	0.83	35.88	2.62	1.03	52.35	3.50	0.61	70.00
4. ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	2.59	0.84	51.76	3.38	0.54	67.65	3.91	0.28	78.24
5. ผลงานสามารถสะท้อนถึงคุณค่าและความสำคัญ	2.09	0.70	41.76	2.85	0.77	57.06	3.94	0.24	78.82

ของปริบท แวดล้อมท้องถิ่น									
รวม	2.17	0.74	43.41	3.01	0.73	60.24	3.73	0.47	74.59
การแปลผล คะแนนรายชื่อ	พอใช้		ดี			เยี่ยม			

จากตาราง 1 ผลการพัฒนาทักษะการวาดภาพลายเส้นเชิงสร้างสรรค์ในผลงานทัศนศิลป์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ทั้ง 3 วงรอบปฏิบัติการ แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีพัฒนาการเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตามลำดับการพัฒนาของวงรอบปฏิบัติการ ได้แก่

1. วงรอบปฏิบัติการที่ 1 พบว่านักเรียนมีทักษะการวาดภาพลายเส้นเชิงสร้างสรรค์ในผลงานทัศนศิลป์ อยู่ในคุณภาพระดับพอใช้ ($\bar{X} = 2.17$, S.D. = 0.74) โดยมีค่าเฉลี่ยของผลคะแนนทั้งหมด ร้อยละ 43.41 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้

2. วงรอบปฏิบัติการที่ 2 พบว่านักเรียนมีทักษะการวาดภาพลายเส้นเชิงสร้างสรรค์ในผลงานทัศนศิลป์ อยู่ในคุณภาพระดับดี ($\bar{X} = 3.01$, S.D. = 0.73) โดยมีค่าเฉลี่ยของผลคะแนนทั้งหมด ร้อยละ 60.24 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้

3. วงรอบปฏิบัติการที่ 3 พบว่านักเรียนมีทักษะการวาดภาพลายเส้นเชิงสร้างสรรค์ในผลงานทัศนศิลป์ อยู่ในคุณภาพระดับเยี่ยม ($\bar{X} = 3.73$, S.D. = 0.47) โดยมีค่าเฉลี่ยของผลคะแนนทั้งหมด ร้อยละ 74.59 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำประเด็นข้อค้นพบมาใช้อภิปรายผล ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 วงรอบปฏิบัติการ ดังนี้

1. วงรอบปฏิบัติการที่ 1 พบว่านักเรียนมีทักษะการวาดภาพลายเส้นเชิงสร้างสรรค์ในผลงานทัศนศิลป์ อยู่ในคุณภาพระดับพอใช้ ($\bar{X} = 2.17$, S.D. = 0.74) คิดเป็นร้อยละ 43.41 โดยประเมินจากคะแนนการสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ หัวข้อ พิพิธภัณฑสถานในอนาคต ปัญหาที่พบในวงรอบปฏิบัติการที่ 1 คือ นักเรียนให้ความสนใจในท้องถิ่นของตนเองน้อย ขาดความมั่นใจและความเชื่อมั่นในการสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ ขาดการคิดริเริ่มและทักษะการวาดภาพลายเส้น ขาดความรู้

ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้สีโปสเตอร์และการจัดองค์ประกอบศิลป์ ผลงานไม่สะอาดเรียบร้อย และไม่สามารถสะท้อนคุณค่าและความสำคัญของบริบทแวดล้อมท้องถิ่นได้

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยได้ศึกษาปัญหาจากเอกสาร งานวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้ววางแผนพัฒนาปัญหา เพื่อหาแนวทางในการนำไปใช้พัฒนาคุณภาพงานทัศนศิลป์ของนักเรียนให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น ซึ่งการบูรณาการรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับบริบทแวดล้อมท้องถิ่น สามารถช่วยให้นักเรียนสร้างแรงบันดาลใจจากประสบการณ์จริงในท้องถิ่นของตนเอง กระตุ้นความสนใจให้นักเรียนได้ศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องราวในท้องถิ่น และฝึกฝนพัฒนาทักษะให้มีคุณภาพที่ยิ่งขึ้น ส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้ตามความสามารถของบุคคล โดยสาธิตและแนะนำเทคนิคการวาดภาพลายเส้นที่หลากหลายรูปแบบ บรรยายความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการรักษาความสะอาดของอุปกรณ์และเทคนิคการใช้สีโปสเตอร์ และบรรยายความรู้เกี่ยวกับการจัดองค์ประกอบศิลป์ เสริมแรงและให้กำลังใจนักเรียนในการใช้ความคิด ให้อิสระและต่อยอดความคิดอย่างสร้างสรรค์ เพื่อให้ นักเรียนเกิดความเชื่อมั่นในการแสดงออกตามความรู้สึกและทัศนคติของตนเอง ส่งเสริมให้นักเรียนปฏิบัติงานตามขั้นตอนการสร้างสรรคผลงานทัศนศิลป์ ซึ่งมีทั้งหมด 4 ขั้นตอน ได้แก่ การศึกษาค้นคว้าข้อมูล การออกแบบผลงาน การปฏิบัติงานจริง และการนำเสนอผลงาน ตามลำดับ เพื่อให้ นักเรียนสามารถสะท้อนคุณค่าและความสำคัญของบริบทแวดล้อมท้องถิ่นได้ชัดเจนและลึกซึ้ง

2. วงรอบปฏิบัติการที่ 2 พบว่าหลังการแก้ปัญหาด้วยวิธีการที่ค้นพบจากการศึกษาปัญหาในวงรอบปฏิบัติการที่ 1 ทำให้นักเรียนมีการพัฒนาทักษะการวาดภาพลายเส้นเชิงสร้างสรรค์ในผลงานทัศนศิลป์ อยู่ในคุณภาพระดับดี ($\bar{X} = 3.01$, S.D. = 0.73) คิดเป็นร้อยละ 60.24 โดยประเมินจากคะแนนการสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ หัวข้อ รัชชพัทธาสาธุสิงห์ ในวงรอบปฏิบัติการนี้ แสดงให้เห็นว่าการบูรณาการรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับบริบทแวดล้อมท้องถิ่น สามารถพัฒนาให้นักเรียนมีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น ทั้งด้านการคิดและการแสดงออก เริ่มเห็นความสำคัญของขั้นตอนการสร้างสรรค มีความพึงพอใจในผลงานของตนเอง เนื่องด้วยผลงานทัศนศิลป์ เริ่มมีการพัฒนาดีขึ้นในทุก ๆ ด้าน นักเรียนจึงมีกำลังใจในการมุ่งมั่นพัฒนาฝึกฝนทักษะด้วยความตั้งใจ อย่างไรก็ตาม ยังพบปัญหาบางส่วนในนักเรียนที่พัฒนาการทางด้านการวาดภาพซ้ำและเรียนรู้ซ้ำ เพื่อแก้ไขปัญหานี้ จำเป็นต้องใช้เวลากับนักเรียนในการศึกษาและพัฒนาทักษะ โดยไม่กดดันหรือบังคับให้ส่งงาน คอยให้กำลังใจ และให้ความรู้เกี่ยวกับปัญหาที่นักเรียนพบเฉพาะด้านเป็นรายบุคคล เพื่อสร้างแรงกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการพัฒนาทักษะให้ดียิ่งขึ้น

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยได้ศึกษาปัญหาจากเอกสาร งานวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้ววางแผนพัฒนาปัญหา เพื่อหาแนวทางในการนำไปใช้พัฒนาคุณภาพงานทัศนศิลป์ของนักเรียนให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น ซึ่งการบูรณาการรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ร่วมกับบริบทแวดล้อมท้องถิ่น เป็นการสนับสนุนแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น ซึ่งสามารถช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ และสร้างองค์ความรู้รอบตัวเกี่ยวกับบริบทแวดล้อมท้องถิ่น การส่งเสริมและสาธิตเทคนิคการวาดภาพลายเส้นให้หลากหลายรูปแบบ พร้อมยกตัวอย่างและสาธิตเทคนิคการใช้สีโปสเตอร์ด้วยวิธีการที่หลากหลายมากขึ้น เพื่อให้นักเรียนสามารถนำไปปรับใช้และพัฒนาผลงานทัศนศิลป์ได้อย่างเหมาะสม และยกตัวอย่างผลงานทัศนศิลป์ของศิลปินไทยและศิลปินต่างประเทศหลาย ๆ ท่านที่มีความโดดเด่นด้านการจัดองค์ประกอบศิลป์ในสาขาจิตรกรรม ส่งเสริมให้นักเรียนสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ในรูปแบบต่าง ๆ อย่างอิสระ ตามความถนัดและความสนใจของนักเรียน เน้นย้ำให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการปฏิบัติงานตามขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ ซึ่งมีทั้งหมด 4 ขั้นตอน ได้แก่ การศึกษาค้นคว้าข้อมูล การออกแบบผลงาน การปฏิบัติงานจริง และการนำเสนอผลงาน ตามลำดับ เพื่อช่วยลดระยะเวลาในการทำงานให้เร็วขึ้น และสามารถสะท้อนเรื่องราวของบริบทแวดล้อมท้องถิ่นได้อย่างมีคุณค่า

3. วงรอบปฏิบัติการที่ 3 พบว่าหลังการแก้ปัญหาด้วยวิธีการที่ค้นพบจากการศึกษาปัญหาในวงรอบปฏิบัติการที่ 1 ทำให้นักเรียนมีการพัฒนาทักษะการวาดภาพลายเส้นเชิงสร้างสรรค์ในผลงานทัศนศิลป์ อยู่ในคุณภาพระดับเยี่ยม ($\bar{X} = 3.73$, S.D. = 0.47) คิดเป็นร้อยละ 74.59 โดยประเมินจากคะแนนการสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ หัวข้อ เมืองสหัสขันธ์ ตามประเด็นการประเมิน จำนวน 5 รายการ ประกอบด้วย การวาดภาพลายเส้น เทคนิคการใช้สีโปสเตอร์ การจัดองค์ประกอบศิลป์ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และผลงานสามารถสะท้อนถึงคุณค่าและความสำคัญของบริบทแวดล้อมท้องถิ่น ตามลำดับ โดยการบูรณาการรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ร่วมกับบริบทแวดล้อมท้องถิ่น สามารถพัฒนาทักษะการวาดภาพลายเส้นเชิงสร้างสรรค์ในผลงานทัศนศิลป์ ของนักเรียนให้มีคุณภาพสูงขึ้น นักเรียนมีการพัฒนาทักษะของตนเองให้มีคะแนนสูงขึ้นในทุก ๆ ด้าน ตามพัฒนาการและความสามารถของบุคคล สามารถใช้สีในการสร้างสรรค์ผลงานได้อย่างหลากหลายและน่าสนใจ สามารถพัฒนาและเข้าใจหลักการจัดองค์ประกอบศิลป์ มีเทคนิคการสร้างสรรค์ผลงานที่โดดเด่นเฉพาะตัว และผลงานสะท้อนคุณค่าและความสำคัญของบริบทแวดล้อมท้องถิ่นได้อย่างลึกซึ้ง การส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น เป็นการเสริมสร้างประสบการณ์ในการสร้างผลงานทัศนศิลป์ที่มีคุณค่าสัมพันธ์กับ Chomjumjang, S., & Sangvanich, K. (2019 : 312) กล่าวว่าการศึกษาและสังเกต

สิ่งแวดล้อม จะสามารถที่จะวาดภาพในลักษณะของการจัดองค์ประกอบที่ซับซ้อนได้ นักเรียนสามารถสัมผัสและรับรู้ได้ด้วยประสบการณ์ตรง สัมพันธ์กับ Arunothai, S. (2016 : 119) กล่าวว่า การวาดเส้นสร้างสรรค์เป็นกระบวนการที่ต้องผ่านการกลั่นกรองจากการเห็นและการรับรู้ กระบวนการวาดเส้นสร้างสรรค์ ประกอบด้วย การรับรู้ จินตนาการ และประสบการณ์

เมื่อพิจารณาผลคะแนนการพัฒนาทักษะการวาดภาพลายเส้นเชิงสร้างสรรค์ในผลงานทัศนศิลป์ ทั้ง 3 วงรอบปฏิบัติการ พบว่าวงรอบปฏิบัติการที่ 1 นักเรียนมีค่าเฉลี่ยของผลคะแนนทั้งหมด ร้อยละ 43.41 วงรอบปฏิบัติการที่ 2 นักเรียนมีค่าเฉลี่ยของผลคะแนนทั้งหมด ร้อยละ 60.24 และวงรอบปฏิบัติการที่ 3 นักเรียนมีค่าเฉลี่ยของผลคะแนนทั้งหมด ร้อยละ 74.59 จากผลคะแนนที่เพิ่มสูงขึ้น แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีพัฒนาการสูงขึ้น สอดคล้องกับการพัฒนาของวงรอบปฏิบัติการ สัมพันธ์กับการวิจัยของ Wichaiwong, K., Prasertsang, P., & Khamkhum, T. (2022 : 175) พบว่าวงรอบปฏิบัติการที่ 1 นักเรียนมีคะแนนความคิดสร้างสรรค์ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ของนักเรียนทั้งหมด และวงรอบปฏิบัติการที่ 2 นักเรียนมีคะแนนความคิดสร้างสรรค์ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 เพิ่มขึ้น จำนวน 3 คน รวมการพัฒนาทั้ง 2 วงรอบปฏิบัติการ พบว่าผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ผลการวิจัยนี้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน คือ นักเรียนมีทักษะที่ผู้วิจัยต้องการพัฒนาและผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้

การบูรณาการรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับบริบทแวดล้อมท้องถิ่น เป็นการสนับสนุนให้นักเรียนได้ฝึกฝนและพัฒนาทักษะอย่างสม่ำเสมอ เกิดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบปฏิบัติการที่ช่วยพัฒนาทักษะการวาดภาพลายเส้นเชิงสร้างสรรค์ให้สูงขึ้น การปฏิบัติงานเป็นวงรอบช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จากการกระทำ เกิดการฝึกฝนจนเกิดความคล่องแคล่ว ชำนาญ และสามารถทำงานได้รวดเร็วขึ้น เกิดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ยั่งยืน ทั้งนี้รูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ยังช่วยสนับสนุนการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น ทำให้นักเรียนเกิดความซาบซึ้งและเห็นคุณค่าของเรื่องราวในท้องถิ่นมากขึ้น ทั้งด้านวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญา ความเชื่อ และศาสนา สัมพันธ์กับการวิจัยของ Sanguanphonpairot, P. (2022 : 105) พบว่าหัวข้อการเรียนรู้เกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่นมีส่วนช่วยในการสืบทอดทางวัฒนธรรม นักเรียนสามารถรับรู้คุณค่าและสุนทรียะเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น ผลสัมฤทธิ์มีคะแนนหลังสอบเพิ่มขึ้น และความคิดเห็นของครูผู้ใช้ชุดการสอนมีความพึงพอใจระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54, S.D = 0.48$) การศึกษาข้อมูลอย่างละเอียดรอบคอบ ช่วยให้นักเรียนสามารถสะท้อนเรื่องราวในท้องถิ่นของตนเองได้อย่างสร้างสรรค์ เกิดเป็นผลงานทัศนศิลป์ที่สะท้อน

คุณค่าทางจิตใจ สามารถนำเสนอผลงานด้วยความชื่นชมและภาคภูมิใจ นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ อยากเรียนรู้เทคนิคการสร้างสรรคเพื่อทำให้ผลงานของตนเองเกิดความน่าสนใจ สนใจในกิจกรรมการวาดภาพและพัฒนาตนเองอยู่เสมอ มีสมาธิในการเรียนมากขึ้น สัมพันธ์กับการวิจัยของ Chayachoen, S., Thaothong, S., & Suaysuwan, P. (2021 : 70) พบว่าประชากรกลุ่มตัวอย่างสามารถสร้างสมาธิในขณะที่กำลังวาดเส้นได้ดี และสามารถประยุกต์ใช้วิธีการวาดเส้นไปสู่การวาดเส้นอย่างอิสระแบบเฉพาะตัว มีความสุข สนุกสนาน ด้วยบรรยากาศในชั้นเรียนที่ดีและอิสระ ภายใต้การสร้างข้อตกลงก่อนเริ่มกิจกรรมการเรียนการสอน และบทบาทของผู้สอนที่ให้อิสระทางความคิด หรือพัฒนาต่อยอดความคิดของนักเรียนที่มีอยู่แล้วให้สัมฤทธิ์ผล ให้ความช่วยเหลือและแนะนำจนนักเรียนเกิดพัฒนาการที่ดีขึ้นในทุก ๆ ด้าน สัมพันธ์กับการวิจัยของ Tangpitakpaiboon, A. (2019 : 125) พบว่าการจัดกิจกรรมด้วยบรรยากาศแบบประชาธิปไตย ส่งเสริมให้เด็กได้แสดงออกทางความคิดและจินตนาการอย่างไม่ปิดกั้น และไม่ตัดสินความผิดถูกของผลงาน รวมถึงการมีคุณลักษณะของผู้ที่มีความสร้างสรรค์เพิ่มขึ้นตามลำดับกิจกรรม ดังเช่นความคิดเห็นของนักเรียนเลขที่ 16 แสดงความคิดเห็นว่า “การวาดภาพจากสถานที่ที่ผมรู้จัก ทำให้ผมมีความรู้ทางประวัติศาสตร์ความเป็นมาของสถานที่ เมื่อได้เข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ ทำให้ผมสามารถจินตนาการได้กว้างไกลมาก ความคิดของผมมีหลายอย่างมาก ๆ ในเรื่องเดียวกัน ทำให้เวลาออกแบบผลงานผมมักจะลังเลเสมอว่าจะเอารูปทรงที่ผมคิดไว้มาจัดวางในผลงานได้เพียงพอหรือไม่ แต่ผมก็สามารถจัดการกับความคิดต่าง ๆ ได้ โดยอาศัยหลักการออกแบบและการจัดองค์ประกอบศิลป์ครับ” และความคิดเห็นของนักเรียนเลขที่ 28 แสดงความคิดเห็นว่า “หนูมีความรู้และได้ข้อมูลใหม่ ๆ เกี่ยวกับสถานที่ในท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น ทำให้หนูรู้สึกตื่นเต้นกับความรู้ใหม่ที่ได้รับ รวมทั้งหัวข้อในการวาดภาพ ทำให้หนูสามารถคิดและจินตนาการรูปทรงต่าง ๆ ได้ง่ายขึ้น เพราะหนูเห็นและเคยได้ไปเที่ยวกับครอบครัว จึงทำให้หนูสามารถออกแบบผลงานได้รวดเร็วขึ้นค่ะ” และยังมีความคิดเห็นของนักเรียนเลขที่ 31 “พอหนูได้เรียนรู้และเข้าใจขั้นตอนการทำงานทัศนศิลป์ ทำให้หนูสามารถทำงานได้รวดเร็วขึ้น และทำให้รู้สึกชอบผลงานของตัวเองมากขึ้นเรื่อย ๆ นอกจากนี้หนูยังชอบเรียนวิชานี้มากขึ้น เพราะครูคอยรับฟังปัญหาและช่วยแนะนำให้จนผลงานของหนูมีคะแนนดีขึ้นค่ะ”

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ปฐมนิเทศนักเรียนก่อนเริ่มการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ นักเรียนมีความเข้าใจต่อกระบวนการ บทบาทหน้าที่ และขั้นตอนการเรียนรู้

1.2 เตรียมความพร้อมสำหรับแผนการจัดการเรียนรู้ และครอบคลุมในทุกกรอบปฏิบัติการ เพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะการวาดภาพลายเส้นเชิงสร้างสรรค์ในผลงานทัศนศิลป์ตามมาตรฐานที่กำหนด

1.3 การประเมินผลงานทัศนศิลป์ ควรใช้ผู้ประเมินหลากหลายกลุ่ม เช่น นักเรียนต่างห้องเรียน นักเรียนต่างระดับชั้น ครู หรือบุคคลภายนอกที่ให้ความสนใจ เพื่อให้ผู้อื่นมีส่วนร่วมในการประเมิน

1.4 กำหนดระยะเวลาในการปฏิบัติงานให้เหมาะสม สามารถยืดหยุ่นได้ตามพัฒนาการของนักเรียน

1.5 สืบหาแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมกับนักเรียน ไม่เสี่ยงอันตราย และอยู่ภายใต้การดูแลที่ทั่วถึง

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรพัฒนาการบูรณาการรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ร่วมกับบริบทแวดล้อมท้องถิ่น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาทักษะอื่น ๆ

2.2 ควรพัฒนาทักษะการวาดภาพลายเส้นเชิงสร้างสรรค์ในผลงานทัศนศิลป์ โดยบูรณาการรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ร่วมกับบริบทแวดล้อมท้องถิ่น กับนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อศึกษาผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียน

References

- Arunothai, S. (2016). CREATIVE DRAWING. *Valaya Alongkorn Review (Humanities and Social Sciences)*, 6(1), 119-138.
- Chayacharoen, S., Thaotong, S., & Suaysuwan, P. (2021). Creation, Operation, and Communication in Meditative Drawing Relational Art Activities. *Siam Communication Review*, 20(1), 70-87.
- Chomjumjang, S., & Sangvanich, K. (2019). Effects of Spatial Activities on Drawing Skills for Sixth Grade Students. *Journal of Education Studies*, 47(Suppl. 2), 310-327.
- Creative Economy Promotion Agency. (2021). *Creative Environment*. Bangkok: Santa Printing Co., Ltd.

- Kaewsriha, S. , & Kositpimanwet, E. (2022). Development of learning sources in communities based on cultural capital to conserve local wisdom. *Journal of Mani Chettha Ram Wat Chommani*, 5(2), 237-251.
- Kemmis, S., & McTaggart, R. (1988). *The action research planner*. 3rd, Victoria, Australia Ministry of Education. (2008). *Basic Education Core Curriculum B.E. 2551 (A.D. 2008)*. Bangkok, Thailand.
- Meangjantuk, P. Thanapatmeemane, H. (2022). The Development of Teaching and Learning of Davie’s Practical Skills by a Blended Learning Method That Promotes Academic Achievement and Practical Skills for The Seventh Grade Students. *Journal of Educational Technology and Communications Faculty of Education Mahasarakham University (JETC)*, 5(15), 7-22.
- Muengthong, A. & Po Ngern, W. (2023). The Development of Learning Art Activities Relating to Product Design by The Design Thinking Process to Promote Innovators and Enhance Creative Works for The 10th Grade. *Journal of Education Silpakorn University*, 21(1), 339-352.
- Putjutana, S., & Rooyuenyong, W. (2021). Roles of Educational Institution Administrators in Developing Learning Resources of Secondary Schools under the Secondary Educational Service Area Office 25. *Journal of Roi Kaensam Academi*, 6(6). 189-199.
- Sanguanphonpairot, P. (2022). Developing a teaching approach that emphasizes local knowledge integration with arts education at the lower secondary level. *Burapha Arts Journal*, 22(2), 105-119.
- Tangpitakpaiboon, A. (2019). Effectiveness of creative art by using drawing and coloring techniques for enhancing creative thinking in primary childhood. (Master's thesis). Bangkok: Srinakharinwirot University.
- Tanjitanont, P. (2022). PERCEIVED SUPPORT FOR CREATIVITY AND CREATIVE SELF-EFFICACY RELATED TO THE CREATIVITY OF UNDERGRADUATES AT RAJAMANGALA UNIVERSITY

OF TECHNOLOGY LANNA. *Journal of Srinakharinwirot Research and Development (Journal of Humanities and Social Sciences)*, 14(27), 87-101.

Tunyaboontrakun, T., Pichayapaiboon, P., & Sangvanich, K. (2017). Enhance art and culture awareness by Place-based Art Education. *Veridian E-Journal, Silpakorn University (Humanities, Social Sciences and arts)*, 10(3), 2732-2749.

Wichaiwong, K., Prasertsang, P., & Khamkhum, T. (2022). The Creativity Development Using Learning Management According to Gilford's Cognitive Structural Theory for Students in Grade 7. *Sikkha Journal of Education*, 9(2), 175-187.

วารสารสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

วารสารสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 10 (3) : กันยายน-ธันวาคม 2566

Journal of Research and Development Institute, Rajabhat Maha Sarakham University, 10 (23) : September-December 2023
